

Predikan i Skepplanda och S:t Peders kyrkor 2020 av Tobias Bäckström

1 söndagen efter trefaldighet

”Vårt dop”

1 Mos 7:11-23

Apg 8:26-39

Matt 3:11-12

Ps: 386, 69, 236, 246, 200:1,7-8

Igår döpte vi två barn i kyrkan här. Två små pojkar som nu blivit upptagna i kyrkans gemenskap och deras änglar hänger där som en påminnelse för oss i församlingen att be för dem.

Och att vi döper små barn, långt innan de själva kan göra medvetna val är ett uttryck för att Gud söker oss långt innan vi söker honom. Om inte Gud hade sökt oss först hade vi inte kommit på tanken att söka honom heller. Men ett litet barn har ju ingen medveten tro, kanske vi tänker. Ett dop utan tro, vad är det värt?

Nej, åtminstone ingen uttalad tro, det är ju föräldrarna som svarar på dopfrågan i barnets ställe. ”Vill ni att ert barn ska döpas till denna tro?” lyder frågan till frågan till föräldrarna som svarar å deras barns vägnar.

Men på ett djupare plan har barnet ändå en tro. Om man med tro menar tillit och förtröstan skulle jag vilja säga att små barn kanske har mer tro än vi andra. Ett litet barn hyser full förtröstan till deras föräldrar och tar deras kärlek för given. På samma sätt vilar ett barn i Guds famn, är omsluten av Gud, vald av Gud långt innan barnet själv kan börja formulera en egen tro. Och det är därför vi döper barn, de är sökta av Gud och önskade av honom.

Ett dop är något mer än det som syns. Vi ser vattnet som öses över barnets huvud. Men dopet är något djupare än så vilket Johannes talar om i dagens evangelium. Han döpte med vatten, hans dop var inte så mycket mer än så. Ett symboliskt sätt för människor att visa att man nu vill börja ett nytt liv, sitt gamla syndiga liv ville man lägga bakom sig. Ett dop för omvändelse.

Men, som Johannes säger: han som kommer efter mig, Jesus, han döper i helig Ande. Fortfarande finns vatten med i bilden, men nu är det en *kombination* med Ande och vatten. Vår dopfunt här i Skepplanda visar ju detta: duvan ovanför symboliserar ju Anden.

Ibland talar man om andedop – ett dop i helig Ande som ett separat dop från det vanliga dopet i vatten. Det kan naturligtvis också förekomma, en människa kan bli andedöpt så att andens verkningar kommer till uttryck på ett särskilt sätt. Men det är inte Guds normala handlande och alla som blivit döpta i vatten i den treenige Gudens namn, har också blivit döpta i helig Ande.

Dop är förknippat med uppgörelse med ett gammalt liv och uppbrott till ett nytt. Nystart eller en ny födelse. I Johannesdopet visade man *viljan* till detta utan att det egentligen hände något

utöver det man såg. Förmodligen föll flertalet tillbaka i synd även efter att de döpts i Jordan av Johannes.

Men i det kristna dopet händer det något. Syndens skuld sonades på korset och dopet är det medel genom vilket detta blir giltigt även för oss. Är du döpt kan du säga: det Jesus gjorde på korset det gjorde han för mig, det gäller även mig. Domen över synden är avkunnad och nu kan det inte längre fördöma oss.

Men sen talas det ju om ett tredje dop i dagens evangelium. Först var det ju *Johannesdopet*, sen dopet i *helig Ande* och till sist dopet i *eld*. Jesus döper i *helig Ande och eld*.

Frågan är vad elden står för? Är det bara en synonym till den heliga Ande? Så har man nog ofta läst det och på pingstdagen så kom ju Anden över lärjungarna i form av eldslågor. Men den vanliga bilden av Anden är annars *vinden*. Den helige Ande är Guds vind i världen. Och i bibeln förknippas eld vanligen med *rening*. Och då kan vi läsa nästa mening, där nämns ju elden igen. Från att det talas om Jesus som döper i helig Ande och eld hoppar det abrupt till Jesus som med kastskoveln ska skilja agnarna från vetet och förbränna agnarna i en eld. Vad är detta för eld?

Den tröskade säden är ju en vanlig bild av vad som händer efter döden. Men är detta bara ett märkligt byte av ämne eller handlar det om samma eld?

Ja, när det står att Jesus döper med helig Ande och eld så är det inte två ord för samma sak utan *två olika dop* det handlar om. Ett dop med helig Ande och ett dop med eld. Dopet med helig Ande är det dop som vi alla blivit döpta med, när vi döptes som små barn de flesta av oss. Dopet i eld är ett dop som vi väntar på, det kommer efter döden.

Då blir talet om kastskoveln och rensningen av den tröskade säden begriplig. Det är inget abrupt hopp i sak, utan en förklaring till vad det är för slags eldsdop som det syftas på. Den tröskade säden är vi efter döden. Och agnarna är all synd och ondskasom som vi bär på under livet. Efter döden ska detta rensas bort och brännas upp. Vi kommer att genomgå ett reningsbad av eld, precis som vi redan genomgått ett bad av vatten.

För det är ju så att även om vi blev fria från syndens *skuld* när vi döptes, blev vi inte befriade från syndens *verklighet*. Vi är ju inte längre fördömda, vi lever i Guds nåd, genom Jesus har vi blivit frikända. Ändå fortsätter vi att synda och hur vi än anstränger oss kan vi inte leva utan synd. Den slutliga befrielsen väntar vi på och det är det som eldsdopet handlar om.

Jag har talat om flera olika slags dop idag och jag hoppas att jag inte rört till det för er. Men Johannesdopet var ett dop enbart i vatten för omvändelse från synden. Genom Jesus fick vi även den helige Ande i dopet och blev fria från syndens skuld. Men vi väntar fortfarande på befrielsen från syndens verklighet som sker genom det tredje dopet. Jesus ska en dag döpa oss i eld då vi blir fria från syndens verklighet och får skåda Gud ansikte mot ansikte.